

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

If the goal of discipleship is to become like the teacher, should we expect to be treated better than our Master was treated?

A Disciple and His Rabbi

To what can we compare the relationship between a first century rabbi and his disciples? Yeshua used different metaphors to describe it. He compared it to that of a shepherd and his flock. He compared it to a bridegroom and wedding guests. In one place, he compared it to a vine and branches. In Matthew 10, Yeshua expressed the relationship between a teacher and his disciples in terms of a master to a slave and a head of household to the members of a household.

Because of that close relationship, Yeshua knew that His disciples would face persecution for being identified with Him. He told His disciples that they could expect the same treatment He received:

A disciple is not above his teacher, nor a slave above his master. It is enough for the disciple that he become like his teacher, and the slave like his master. If they have called the head of the house Beelzebul, how much more will they malign the members of his household! (Matthew 10:24-25)

This warning quotes a rabbinic axiom about the relationship between a disciple and his teacher which explains that a true disciple endeavors to become like his teacher: "A pupil is not above his teacher; but everyone, after he has been fully trained, will be like his teacher" (Luke 6:40). A disciple's highest goal was imitation of his master, and therefore, a disciple could expect to receive the same maltreatment and difficulty that his master received.

Rabbi Yeshua compared Himself to the master of a house and his disciples to members of the household. Since people had already maligned the master of the household, the members of the household could expect the same type of defamation.

He urged His disciple not to let fear of persecution intimidate them from proclaiming His teachings:

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Als het doel van discipelschap is om zoals de leraar te worden, moeten we dan verwachten beter te worden behandeld dan onze Meester?

Een Discipel en Zijn Rabbi

Waarmee kunnen we de relatie tussen een rabbijn uit de eerste eeuw en zijn discipelen vergelijken? Yeshua gebruikte verschillende beelden om die te beschrijven. Hij vergeleek die met een herder en zijn kudde. Hij vergeleek die met een bruidegom en bruiloftsgasten. Op één plaats vergeleek hij die met een wijnstok en takken. In Mattheüs 10 heeft Yeshua de relatie tussen een leraar en zijn discipelen uitgedrukt in termen van een meester t.o.v. een slaaf en een gezinshoofd t.o.v. de leden van een huisgezin.

Vanwege die nauwe relatie wist Yeshua dat zijn discipelen vervolgd zouden worden omdat ze met Hem geïdentificeerd waren. Hij vertelde zijn discipelen dat ze dezelfde behandeling konden verwachten die Hij kreeg:

Een discipel staat niet boven zijn leraar, noch een slaaf boven zijn meester. Het is genoeg voor de discipel dat hij wordt als zijn leraar, en de slaaf als zijn meester. Als zij het hoofd van het huis Beelzebul hebben genoemd, hoeveel te meer zullen zij de leden van zijn huisgezin belasteren! (Mattheüs 10:24-25)

Deze waarschuwing citeert een rabbijnse stelling over de relatie tussen een discipel en zijn leraar, welke er op neer komt dat een echte discipel ernaar streeft zoals zijn leraar te worden: "Een leerling staat niet boven zijn leraar; maar iedereen, nadat hij volledig is getraind, zal zoals zijn leraar zijn" (Lukas 6:40). Het hoogste doel van een discipel was navolging van zijn meester, en daarom kon een discipel verwachten dat hij dezelfde mishandeling en moeilijkheden als zijn meester kreeg. Rabbi Yeshua vergeleek Zichzelf met de meester van een huis en zijn discipelen met leden van het huisgezin. Omdat men de meester van het gezin al verguisd had, konden de leden van het huisgezin hetzelfde soort laster verwachten.

Hij drong er bij zijn discipel op aan niet bang te zijn voor vervolging wat hen kon afschrikken om Zijn leringen te verkondigen:

Therefore do not fear them, for there is nothing concealed that will not be revealed, or hidden that will not be known. What I tell you in the darkness, speak in the light; and what you hear whispered in your ear, proclaim upon the housetops. (Matthew 10:26-27)

The rabbis of that day transmitted mystical teachings as a secret, esoteric tradition. Certain mystical secrets could not be taught publicly or even in a private setting unless the teacher did so one-on-one with his disciple. Even then, the sage passing on the secret mysteries whispered his teachings to his pupil lest others overhear. Likewise, our Master taught His disciples “the mysteries of the kingdom of heaven” (Matthew 13:11), but He told them to fearlessly proclaim those mysteries publicly.

Wees daarom niet bang voor hen, want er is niets geheim dat niet zal worden geopenbaard of verborgen dat niet zal worden bekendgemaakt. Wat Ik jullie in de duisternis zeg, spreek dat in het licht; en proclameer op de daken wat jullie horen fluisteren in jullie oor. (Mattheüs 10:26-27)

De rabbijnen van die dag brachten mystieke leringen over als een geheime, traditie voor ingewijden. Bepaalde mystieke geheimen konden niet publiekelijk of zelfs in een privéomgeving worden onderwezen, tenzij de leraar dat één voor één met zijn discipel deed. Zelfs dan gaf de wijze, die geheime mysteries aan zijn leerling doorgaf, zijn leringen fluisterend door, zodat anderen het niet konden horen. Op dezelfde manier onderwees onze Meester Zijn discipelen “de mysteriën van het koninkrijk der hemelen” (Mattheüs 13:11), maar Hij zei hun om die mysteries zonder angst te verkondigen.

